

«БУ ДӨНЬЯ – МӘҢГЕЛЕК ТУУДЫР»

Сирень Якупованың

«Кар юлы» шигъри жыентыгы буенча әдәби-музыкаль композиция.

(өлкән сыйныф укучылары өчен)

Сәхнә матур итеп бизәлгән, төрле биеклектә урындыклар куелган.

Талгын гына көй астында алып баручы чыга.

Алып баручы:

Бу дөнья – мәңгелек туудыр,
Таң туа офыкта алланып.
Таң белән бергәләп жан туа,
Биләүдә ятасы балланып.

Бу дөнья – мәңгелек туудыр,
Шыта гөл – кояшта күзләре.
Черт тә черт йомырка кабыгы –
Үләндә яшь бәбкә эзләре.

Бу дөнья – мәңгелек туудыр,
Яңа жыр агыла йөрәктән.
Бәгырьнең ташларын эретеп,
Чишмәдәй ургыла кинәттән.

«Бу дөнья – мәңгелек туудыр»

Алып баручы: Хәерле көн, кадерле студентлар, кадерле кунаклар. Без бүген сезнең белән шигърь бәйрәменә жыелдык. Шигърь бәйрәме, чөнки бүгенге кичәбезнең төп кунагы – Татарстан Язучылар берлеге әгъзасы, шагыйрә Сирень Якупова.

Алып баручы: Сирень Мөхиббулла кызы Якупова 1961 елның 26нчы августында Татарстан Республикасының Әлмәт районы Түбән Абдул авылында туа.

1978 елда Елховой урта мәктәбен тәмамлаганнан соң, Әлмәт төзелеш техникумында белем ала. Нәкъ менә шул елларда районның «Хезмәт байрагы» газетасында аның беренче шигърьләре дөнья күрә. Хезмәт юлын ул туган авылы мәктәбендә башлый. Ярты ел укытучы булып эшләгән Сирень, шигърендәгечә «хыялы артыннан йөгереп», янә Әлмәт каласына китеп бара. Ә 1982 елның жәендә яшьләр шәһәре Чаллыга килә. Башта КамАЗның агрегат, аннан соң кече литражлы автомобильләр жыю заводларында эшли. Шушы елларда аның шигърьләре, язмалары КамАЗның «Нур» газетасында даими басылып килә.

Талгын гына көй астында урындыкларга укучылар чыгып утыра.

Укучылар чыгышы.

1нче укучы:

Бар тавышка елап туа кеше,
Китә аннан, елап тын гына...
Әллә гомер – керфек очларынан
Тамган шушы яшьле моң гына?!

Әллә гомер – жанның сулкылдавы,
Тән читлегә миңа тар диеп?
Жан белән тән арасында мәллә
Бәргәләнә йөрәк, кан тибеп?

Бәргәләнә йөрәк, яшим, диеп
Һәм яшәтәм, диеп, дөнъяны.
Өзелепләр төшкән гомер-тамчы –
Жирне бизәп шытар гөл бары...

«Бар тавышка елап туа кеше»

2нче укучы:

Жир – Кояшның кызы. Мин – Жирнеке.
Кояш миңа әби буламы?
Һәр иртәдә көлеп һәм иркәләп,
Чәчләремнән сыйпый шуңамы?

Жир – Кояшның кызы, зәңгәр күзе,
Төрелгәндер сөю нурына.
Чиксез еллар Галәм упкыныннан
Саклый аны шушы нур гына.

Жир – Кояшның кызы, мин – оныгы.
Икебез дә очар күбәләк.
Бәхетлегә дөнъя түгәрәк дип
Әйләнәбез Кояш тирәләп.

«Жир – Кояшның кызы»

Алып баручы: Туксанынчы еллар азагында Сирень Якупова «Ләйсән» әдәби-ижат берләшмәсенә йөри башлай, ул «Йолдызлы уйлар» (2003) исемле тәүге китабын чыгара. 2006елда шагыйрә «Шәһри Чаллы» газетасы редакциясенә эшкә килә һәм 2013 елга кадәр шунда хезмәт куя. Шул чорда шәһәр һәм республика матбугатында аның бик күп кенә шигырьләре, хикәяләре, язмалары дөнъя күрә, китаплары басыла.

Бүгенге көндә ул биш китап авторы. Алар «Ике гасыр баласы мин» (2005), «Яшәү сере» (2008), «Өстәгеләрдән дә өстә» (2011), «Кар юлы» (2014).

Шагыйрәнең «Кар юлы» шигырьләр җыентыгы Татарстан китап нәшриятында дөнья күрдө. Сирень Якупованың шигырьләре тирән фәлсәфәгә, үзенчәлекле табышларга бай булуы белән укучыны үзенә җәлеп итә.

Укучылар чыгышы.

3нче укучы:

Бер карага, бер сарыга буйыйм,
Бер жирәнгә манам чәчемне...
Мин генәме, хәер, үз төсләрен
Заман буявына яшергән.

Йөзләремә тонык кершән сөртәм,
Күзләр тоныклана үзләре.
Мин генәме, әйе, мин генәме
Дөньяларга ярап үзгәрдем...

Көзгеләрдән инде көзем карый,
Елмая ул серле, ник дисәм,
Янәшәмә кызым килеп баскан,
Яшьлегемдәй ихлас, көлемсәр...

«Бер карага, бер сарыга буйыйм»

4нче укучы:

Җиңдең, дөнья...
Җибәр, кысма, зинһар, йөрәгемне.
Мин бит хатын-кыз.
Бил алышыр ирләр, илләр барда,
Аларның син, энә, билен кыс.

Оттың, дөнья...
Бушайт, өзәсең лә
Соңгы кылын моңлы күңелнең.
Отлыуым өчен, сөйләште кич,
Соңгы сөю белән түлимен.

Җиңдең, оттың, дөнья, тәнне-жанны...
Булдыралсаң – яшә, дисеңме?
Кара көйгән иреннәрем, ишет,
Ак, дип, дәшә синең исемне,
Ак, дип, дәшә синең исемне...

«Дөнья»

Алып баручы: Сирень Якупованың шигырьләрәндәге ихласлык, тормышка, туган якка мэхәббәт хисләре тирәннән тибеп чыккан, шуңадырмы алар һәр йөрәккә барып житәрдәй көч-кодрәткә ия.

Укучылар чыгышы.

5нче укучы:

Авылыма алып кайтыр юл –
Юлларның юлыдыр ул.
Һәр чокыры мөлдерәмә
Сагыну тулыдыр ул.

Авылыма алып кайтыр юл –
Юлларның юлыдыр ул.
Аяклар өчен бормалы,
Жан өчен турыдыр ул.

6 нчы укучы:

Авылыма алып кайтыр юл –
Юлларның юлыдыр ул.
Туган йорт тәрәзәсенә
Балкышы, нурыдыр ул.

Авылыма алып кайтыр юл –
Юлларның юлыдыр ул.
Озын да, кыска да түгел –
Гомерем буюдыр ул.

«Авылыма алып кайтыр юл»

Алып баручы: Шагыйрә күзәтүчән, аның бик күп шигырьләре күзәтү нигезендә туганнар булса кирәк. Ак чәчәкләр, кызыл миләш тәлгәшләре, күгәрчен, эт, пәси аны шигъри юлларга этәрә. Тагын бер шигырь ишеттереп үтәсем килә:

Укучылар чыгышы.

7 нче укучы:

Йомшак уенчык – этләр, песиләр.
Каты уенчык – танк ишеләр.
..Каты-йомшакка дөнья бүленгән:
Каты бәгырьләр, йомшак күңелләр.
Балалар әле моны белмиләр...

Кызлар кулында матур курчаклар,
Ә малайларда – жил житез атлар.
...Ир-хатыннарга дөнья бүленгән:

Ир – тормыш аты, хатын – дилбегә.
Тик балаларга эле бу нигә?

Алар уйнасын онытып дөнъясын.

«Балалар уенын күзәткәндә»

8 нче укучы:

Өзелгән килеш калдырмыйм
Күңелемнең кылларын.
Ялгыйм, ямыйм, сынап карыйм,
Тыңлап карыйм – моң бармы?

«Әһә! – димен сөенечтән, -
Моңсыз кавем түгел без!»
Мең кылында мең төрле моң,
Мең төрле уй, күңел, түз!

Түзәлгән кадәр өзелми,
Түзәлмәгәндә дә түз.
Милләтжанына дәва, бел:
Синең моң да минем сүз.

«Өзелгән килеш калдырмыйм»

Алып баручы: шигырьләрнең төзек хәрәкәттә, эзлекле булуы укучыны
жәлеп итә. Кар юлы китабында беренче шигырьдән башлап китап ахырына
кадәр укучыны төзеклек, хисләрнең чынлыгы озата. Бу шигырьләр ышандыра,
тулысы белән биләп, үзләренә тартып торалар.

Жыр башкарыла.

Жыр:

Кычыткан өзәм даруга,
Кулым түзә чагуга.
Бармаклар ни, йөрәгемнең
Уттай янган чагы ла...

Кушымта:

Онытканны, югалтканны –
Барын да искә төшер.
Туган авылым кычытканы,
Пешер жанымны, пешер!

Туган авылым кычытканы,
Пешер хәтерне, пешер!
Ялантәпи балачакны
Елатып искә төшер.
Кушымта.

Искә төшер яшлегемне,
Борынгылар каберен.
Туган жирнең, туган телнең
Туганнарның кадерен.
Кушымта.

*«Кычиткан»
(Сирен Якупова сүз., Факил Сафин көе)*

Алып баручы: Кар юлы шулай, шигырьдән шигырьгә күчеп, ачыла бара. Ихласлыкка ни житә! Сирень Якупова каударланмый һәм иң мөһиме – кабатланмый сер чишә дә чишә. Шагыйрьнең шәхси өлгергәнлеген, күңеленең матурлыгын тоеп, жан кинәнә.

Укучылар чыгышы.

2 нче укучы:

Һәркем белгән, аңлаганны,
Укыганны, ятлаганны,
Һәркөн күргән, ишеткәнне,
Инде күрми дә үткәнне,
Сүзгә үреп жыр-сер итә –
Азмы, күпме бер шагыйрьгә?

Ел-гасырлар аша үтеп,
Сүзен сүзгә аннан сүтеп,
Серне ачу бар дөньяга,
Таң калдырып өр-яңадан –
Азмы, күпме бер шагыйрьгә,
Бер йөрәккә, бер бәгырьгә?

«Һәркем белгән, аңлаганны»

Алып баручы: Сирень Якупованың шигырьләре табышларга бай. Тик табышлардан канәгатьләнеп, ярты юлда туктарга жыенмый шагыйрь.

Укучылар чыгышы.

3 нче укучы:

Мамык шәлдәй йомшак садә кардан
Нинди рәхәт иртән баруы!
Күпме гомер яшәп, яңа тойдым
Кар юлының жирдә барлыгын.

Карлы юллар бик күп, меңәрлэгән,
Ә кар юлы була бер генә.

Аңны ярып, ап-ак яшен үтә,
Шул сукмакка килеп кер генә.

4 нче укучы:

Күнеленен һәрбер тутык кылы
Ак алтындай китә ялтырап.
Чыңлый башлай, жырлай башлай дөнъя,
Вақыт туктый хәтта, ял сорап.

Илаһи моң, аклык, сафлык тулы
Мизгел аша берме үткәнгә,
Әйтә алам,
Кар юлыннан жиргә килә жаннар,
Кар юлыннан аша күкләргә...

«Кар юлы»

Алып баручы: Күнелне алга жылкендергән ак жылкәнне давиллар
екмасын, тормыш корабында серле кыйтгалар ача-ача һаман алга, киләчәктә
якты елларга карап йөз дә йөз.

Файдаланылган әдәбият

Якупова, С. Кар юлы: шигырьләр / С.Якупова. – Казан: Татар. кит.
нәшр., 2014. – 223 бит.

Журналның Сирень Якупова ижатына багышланган махсус саны //
Мәйдан. – 2014. – № 9.